

ΤΕΝΤΥΜΠΟΨΙΣΜΟΣ

N. Δ. 4.000) 1959

Β'

ΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΑ ΛΙΩΝΗ

Δικηγόρου - Θεολόγου

Τὸ Ν.Δ. 4000) 59 περὶ «τεντυμπού-
σμοῦ» ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτώ (8) ἄρ-
θρα.

Τὸ πρῶτο ἄρθρο ἀναφέρεται στὴ
σωματικὴ βλάβη, τὸ δεύτερο στὴν ἐ-
ξύδριση, τὸ τρίτο στὴν ἀφαίρεση ξέ-
νου μεταφορικοῦ μέσου, τὸ τέταρτο στὴ
φθορὰ ξένης ιδιοκτησίας, τὸ πέμπτο
στὸν ποινικὸ σωφρονισμὸ τῶν ἐφήδων
(ἡλικίας 15—17 ἐτῶν), τὸ ἕκτο στὴν
ἐκδίκαση τῶν «ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμ-
βανομένων παραβάσεων τῶν προηγου-
μένων ἄρθρων», τὸ ἕβδομο στὴν κα-
τάργηση τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς
σὲ χρηματικὴ καὶ τῆς ὑφ' ὄρον ἀναστο-
λῆς καὶ τὸ ὄγδοο καὶ τελευταῖο στὴν
ἐκτίση τῶν ποινῶν καὶ τοῦ σωφρονι-
σμοῦ.

Τίθεται ὁμως τὸ ἐρώτημα ἦταν ἄ-
ραγε ἀπαραίτητη ἡ ψήφισις τοῦ νόμου
αὐτοῦ; Πάνω σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, τί
ἔχουν νὰ μᾶς ποῦν οἱ νομομαθεῖς καὶ
τί ἡ δικαστηριακὴ πρακτικὴ;

Κατ' ἀρχὴν οἱ ἰσχύουσες διατάξεις
τοῦ Ποιν. Κώδικος καὶ ἰδίως τὰ ἄρ-
θρα 308, 361, 374α καὶ 381 ἦσαν ἀρ-
κετὰ πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν σποραδι-
κῶν ἐκδηλώσεων «τεντυμπούσμοῦ». Συγ-
κεκριμένα τὰ 4 πρῶτα ἄρθρα τοῦ Ν.
Δ. 4000) 59 παραπέμπουν στὰ ἀνωτέ-
ρω ἄρθρα τοῦ Π.Κ., προσθέτοντας μό-
νον σὰν νέο στοιχεῖο τοὺς ὄρους ἰδιά-
ζουσα θρασύτης τοῦ ὑπαίτιου καὶ προ-
κλητικότης ἐναντι τῆς κοινωνίας». Τὸ
Ν.Δ. 4000) 69 ἀπειλεῖ πρὸς αὐστηρὲς
ποινές, πού δὲν ἔχουν ἀνασταλτικὸ χα-
ρακτηρὰ καὶ τὸ σπουδαιότερο, τὰ ἀ-

νωτέρω ἀδικήματα διώκονται καὶ αὐ-
τεπαγγέλτως. Εἴτε τὸ θέλει τὸ θῦμα
εἴτε ὄχι, ὁ δράστης θὰ διωχθῆ.

Σὲ μιά ἔρευνα πού ἐγινε γιὰ τὸν
«τεντυμπούσμο» νομομαθεῖς, ὡς ὁ
Μπαμπάκος Δ. καὶ Πουλῆας Δ., μολο-
γῶτι ἀνεγνώρισαν, ὅτι στὴ χώρα μας ὁ
«τεντυμπούσμος» δὲν ὑπάρχει στὴ μορ-
φή καὶ στὴν ἔκταση πού ὑπάρχει σὲ
ἄλλες χῶρες, ἐν τούτοις ὑπεστήριξαν,
ὅτι τὸ Ν.Δ. 4000) 59 καλῶς ψηφίσθη-
κε καὶ ὅτι εἶχε ἱκανοποιητικὰ ἀποτε-
λέσματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν μείωση τῶν
ἀντικοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς νεο-
λαϊκῆς εἰς βάρος ἀθῶων καὶ ἀνυποψία-
στων πολιτῶν.

Ἀντίθετη ἀποψη ὑπεστήριξε ὁ Τρι-
ανταφύλλου Σ., ὁ ὁποῖος δέχεται ὅτι
τὸ Ν.Δ. 4000) 59 δὲν ἔπρεπε νὰ ψη-
φισθῆ, διότι οἱ διατάξεις τῆς κειμέ-
νης νομοθεσίας ἀπὸ πλευρᾶς κυρώσε-
ων καλύπτουν τὶς κοινωνικὲς ἀνάγκες.
Δὲν θεωρεῖ ἀπαραίτητο τὸ νομοθέτη-
μα, διότι τοῦτο τιμωρεῖ ἀδικήματα, τὰ
ὁποῖα ἀπὸ τὸν Κώδικα δὲν θεωροῦν-
ται σοβαρὰ ἀπὸ ἀπόψεως ἀντικοινωνι-
κότητος (ἐξύδριση, ἀπλή σωματικὴ
βλάβη, κλπ.). Παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι
τὰ δικαστήρια, ἐπειδὴ οἱ διατάξεις
τοῦ Ν.Δ. 4000) 59 ἐνέχουν αὐστηρό-
τητα ἀπαράδεκτη, τὶς περισσότερες
φορὲς ἀποφεύγουν νὰ ἐφαρμόσουν τὸν
νόμον καὶ τιμωροῦν ἐπὶ τῆ βάσει τῆς
κειμένης νομοθεσίας.

Παρόμοιες ἀπόψεις μὲ αὐτὴ τοῦ κ.

Τριανταφύλλου Σ. διετύπωσαν οι πλειστοι νομικοί.

Καθολική είναι η πεποίθηση του νομικού κόσμου, ότι το Ν.Δ. 4000) 59, που ισχύει από τον Οκτώβριο του 1959 είναι και περιττό και άτυχές.

Περιττό, διότι σαν διάταγμα δεν συνεπλήρωσε κανένα κενό της ποινικής μας νομοθεσίας. Μόνο αναταραχή επέφερε στο ποινικό, δικονομικό και σωφρονιστικό σύστημα.

Άτυχές, διότι: α) τα ελάχιστα κρούσματα που παρουσιάστηκαν στην Ελλάδα, εν συγκρίσει με εκείνα των χωρών του έξωτερικού, (π.χ. βάσει των στατιστικών δεδομένων της Γενικής εγκληματολογικής Στατιστικής κατά τα έτη 1959—60 για παράβαση του Ν.Δ. 4000) 59 παραπέμφθηκαν 28 άνδρες, γυναίκες ουδενία, βάσει των στατιστικών δεδομένων του Έφετείου Θεσσαλονίκης παραπέμφθηκαν 11 άτομα και καταδικάστηκαν τα 7, την ίδια εποχή στα άλλα Έφετεία της Ελλάδος καταδικάστηκαν 21 άτομα. Κατά τα έτη 1961—64 παραπέμφθηκαν συνολικά 77 άτομα (άνδρες 74, γυναίκες 3), καταδικάστηκαν τα 40 και άθωώθηκαν τα 13 και τα 22 παραπέμφθηκαν μόνον για παράβαση του Ν.Δ. 4000) 59, καταδικάστηκαν όμως απλώς για σωματική βλάβη, εξύβριση, κλπ., (επίσης ανεβλήθη 2 ατόμων ή εκδίκαση της υποθέσεως), δεν δικαιολογούν πλήρως την ψήφιση ενός τόσο αυστηρού νόμου.

β) Είναι άτυχές το Ν.Δ. 4000) 59 διότι εφαρμόζεται όχι μόνο για ανηλίκους, αλλά και για ενήλικους και μάλιστα των 60 και 70 Μαίων!! Σκεφθήτε ένα γέρο στην ηλικία των 60 ετών να παραπεμφθῆ στο δικαστήριο για παράβαση του Ν.Δ. 4000) 59, να καταδικασθῆ και να πάρη στα γεράματα του τον ...τιμητικό τίτλο του «τεντυμπού»!!

γ) Είναι άτυχές, διότι το φαινόμενο του «τεντυμπούσμου» είναι «φρούτο»

υρωπαϊκής και αμερικανικής κατασκευής και προελεύσεως, ξένο προς την ελληνική πραγματικότητα, που ευτυχώς για την Ελλάδα δεν επεκράτησε, γιατί δεν βρήκε έδαφος κατάλληλο για να ευδοκιμήσει.

Κρίσεις — Απόψεις

Μολονότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει «τεντυμπούσμος» σε μορφή και έκταση παρόμοια με κείνη του έξωτερικού, παύτα ταύτα η ήθικη κρίση που διέρχεται σήμερα ή νεολαία είναι καθολικό φαινόμενο. Ο «τεντυμπούσμος» σαν ομαδικό σύμπτωμα είναι απόρροια του γεγονότος, ότι στους νέους λείπουν τα ιδανικά, οι στόχοι, οι σκοποί.

Ζούν στην εποχή των εκπλήξεων και των καταπλήξεων.

Η τεχνική εξέλιξη έφθασε μέχρι τα κράσπεδα των άστρων και των ενάστρων ούρανων.

Δάμασε τις αδάμαστες δυνάμεις της Φύσεως.

Πάτησε τις άπάτητες κορυφές των Ίμαλαίων.

Κατέβηκε στών Ωκεανών τα βάθη με τα βαθυσκάφη.

Κι' ανέβηκε στών ούρανών τα ύψη με τα άεροσκάφη.

Και η Νεολαία βρέθηκε να περπατά χωρίς έλεγχο, χωρίς τιμόνι, άπροετοίμαστη ψυχικά σε μιá τόσο άλματώδη τεχνική πρόοδο, χωρίς ιδανικά, που δεν φρόντισαν οι μεγάλοι να της δώσουν.

Τò φαινόμενο του «τεντυμπούσμου» δεν έμεινε στάσιμο, πήρε άλλες διαστάσεις, παρουσιάζεται σήμερα με άλλες μορφές. Ένας νεανικός επαναστατικός άνεμος πνέει στις περισσότερες χώρες της γῆς.

Ο σύγχρονος νέος θέλησε να γίνη επαναστάτης. Γι' αυτό θρυμιάτισε την πυξίδα που τουδειχνε τò δρόμο. Γι' αυτό ξέσχισε τò χάρτη της ζωῆς. Γι' αυτό έσβυσε του φαναριού τò φῶς. Γιατί

θέλησε νὰ ζήσῃ ἐλεύθερα, ἀσύδοτα. Ζήτησε λευτεριάς ἀέρα κι' ὕψωσε τὸ λάβαρο τῆς ἀποστασίας.

Πεῖνα καὶ δίψα γιὰ χαρὰ καὶ γαλήνη νοιώθει ὁ σύγχρονος νέος.

Καὶ τρέχει σὲ στεῖρες πηγές. Σ' ἄγονες στρατές. Καὶ διψάει. Καὶ τρέχει σὲ Ταντάλειες λίμνες, χωρὶς νὰ ξεδιψᾷ.

Ὁ Ἰλιγγος τῆς κλεμμένης ρόδου, τὸ μεθυστικὸ πιτό, τὸ L.S.D., ἡ μαριχουάνα, τὸ ἄρωμα τῶν εἰδώλων, ὁ ρυθμὸς τῆς τζάζ, οἱ νότες τοῦ τραγουδιοῦ, τὸ σινεμά καὶ τὸ θέατρο, ἡ ὄπερα καὶ τὰ φεστιβάλ, τὰ θεάματα καὶ οἱ ἐκθέσεις δὲν μποροῦν δυστυχῶς νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς νέους.

Τί κ ρ ῖ μ α!! Τόσες πηγές καὶ δὲν μποροῦν νὰ προσφέρουν λίγη δροσιά μέσ' τὸ λιοπύρι, λίγη γαλήνη στὴν ταραχή, λίγο φῶς στὸ σκοτάδι, λίγη χαρὰ στὴν ψυχὴ;

Κι' ἡ ψυχὴ, κι' ἡ νεολαία ἀνήσυχη κι' ἀνόρεχτη ζῆ στὸ θόρυβο καὶ στὴ σύγχυση, μὴ μπορῶντας νὰ πιάσῃ τὴ χαρὰ.

Ποιὸς φταίει τάχα; Ποιὸς θὰ ἀπαντήσῃ;

Ἄς ἀκούσουμε τὴν κραυγὴ ἑνὸς τραγικοῦ φιλοσόφου, τοῦ Νίτσε.

«Τί κάναμε ἀποσπῶντας ἀπ' τὴ γῆ τὸν ἥλιο τῆς, ποῦ πᾶμε ἐμεῖς; Δὲν κατρακυλᾷμε σ' ἕνα ξεπεσμό χωρὶς τελειωμό; Δὲν περιπλανώμεθα σ' ἕνα ἀτέλειωτο χάος; Ὁ Θεὸς πέθανε. Ὁ Θεὸς πέθανε καὶ τὸν σκοτώσαμε ἐμεῖς!»

Κατρακυλᾷμε στὸ χάος, γιὰτὶ σκοτώσαμε τὰ ἰδανικά μας μέσα μας. Ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς τρέχει μὲ ταχύτητα διαστημοπλοίου, ἐνῶ ὁ πνευματικὸς ὀδηπορεῖ σάν.. χελώνα!

Σβήσαμε τῆς καντήλας τὸ φῶς. Ὑψώσαμε νέα εἰδῶλα. Κρημνίσαμε τὸ σταυρὸ ἀπ' τῆς ψυχῆς τὸ στερέωμα καὶ ὑψώσαμε τὸν Βάκχο καὶ τὸν Ἀπόλλωνα...

Κι ὅσο θὰ τραβᾷμε πρὸς τὴ δύση, δὲν θὰ δοῦμε ποτὲ μιὰ ἀνατολή. Θὰ ζοῦμε στὶς πηγές καὶ θᾶμαστε πάντα διψασμένοι.

Κι αὐτὸ ποὺ λείπει ἀπὸ τοὺς σημερινούς νέους δὲν εἶναι τὸ νερό, δὲν εἶναι τὸ φωμὶ, δὲν εἶναι ἡ χαρὰ.

Εἶναι ἡ Ἐλπίδα ποὺ σκοτώσαμε, τὸ Φῶς ποὺ προδώσαμε, ἡ Ἀγάπη ποὺ σταυρώσαμε.

Ὁ «τεντυμποῦσμὸς» στὴν κυριολεξία του δὲν εἶναι μόδα, εἶναι ἕνα πελώριο «κατηγορῶ» τῶν νέων κατὰ τῆς σύγχρονης κοινωνίας, ποὺ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ νοιώσῃ τὰ ἀγχώδη προβλήματα τῶν νέων καὶ νὰ τοὺς βοηθήσῃ.

Γ ο υ ε ῖ ς: Δώστε ἰδανικά στὰ παιδιὰ σας. Γίνετε οἱ ἴδιοι πρότυπα.

Κ ο ι ν ω ν ῖ α: Δεῖξε στοργὴ καὶ φροντίδα μὲ νόμους, μὲ ἰδρύματα, μὲ σχολεῖα γιὰ τὴν βιωτικὴ καὶ πνευματικὴ πρόοδο τῶν παιδιῶν σου.

Ἐ κ κ λ η σ ῖ α: Ἄναψε μὲ τὸ παράδειγμα τῶν ἐκπροσώπων σου ἕνα φῶς στὴν ὁμίχλη, ἕνα ἄστρο στὴν ἀνατολή.